

Бе два часа. Поп Кръстьо сбогом
с Али-ефенди си взема
и по невидими пътеки
изчезна в нощната тъма.
Не легнал още, на вратата
изчука някой. Вън мъгла
се спускаше, . . бе куриера
по комитетските дела.

Поп Кръстьо пред свещта полєка
зачете, Писмо беше пак
изпратено от Левски. Гневен
той ритна масата със крак.
Какви ли глупости ми пише
това момче? Писма весден
ми праща. Нямам час покой
да си отдъхна уморен.

. . . преблагн отче, зли езици
донасят работи за срам:
че харчел си пари народни
и тайно във конака сам
при каймакамина си ходел.
Едно от мен помни и знай,
че тайните на комитета
и бог не трябва да узнай.